

ספר

נשיקות משה

דאש ספר דער ציילט פון משה רבינו ע"ה
 כדי איעדער מענש זאל נאר תורה
 איז מעשים טיבנים נאך גיין • ווארין הש"י איז
 מיט דיא צדיקים מדקדק אפילו אויף איין האר
 אזו וויא אין דעם ספר ווערט דר ציילט • אז
 משה רבינו ע"ה איז גיוועזן פון אלי עבירות אונ
 דר וועלט רין • נאר ווייל ער האט ניט גיפאלגט
 הש"י אונ האט גשלאגן דען פעלדן אונ שטיין •
 דרך דעם האט ער ניט זיכה גיוועזן • קיין
 ארץ ישראל צו גיין • מיר האבן דאש געטעלעך
 אויף עברי דייטש כדי איעדער מענש זאל דאס
 קענן פר שטיין :

בסלאוויטא

Lemberg

Gedruckt bei Chane Grobmann
 1848.

Reschikah Mascha

בית הספרים
 הלאומי והאוניברסיטאי
 ירושלים

JEWISH NATIONAL
 AND UNIVERSITY LIBRARY
 JERUSALEM

ספרים במקצע חקירת
 השפה היודית
 מתנת הא' דוד שפירא
 ניו-יורק תרפ"ח

296.782.2
 (1848). 64. 9
 235/174

פסירת משה שם עולם

מי לנו גרוד ממשה ווער איז צו משה רבינו גרויך אין ייא
 גאנצן וועלט אז השי" ב"ה קט מיט אים
 גרעט פה אל פה און זיין גיזעלט אויך רטן זיך הקב"ה מתעסק גיזען
 בקבורת של משה אליין (ולא ידע איש קברו) נון ליבע רבותי ווען
 דר משה דר דא קט די תורה און דעם הר סיני מקבל גיזען אונט
 פארט גמאכט אויש זיין מיתה אזו איין גרוש ווען אז וויא דו ווערשט
 אונ דעם ספר לעזן ווי וואול ער איז בונדאי צו עוה"ב גווארן אן
 גברייט אונ השי" ב"ה דער האט אים צו גזאנט אז זיין נשמה ווערט
 בונדאי אונטר דעם כסא הכבוד גיין אונ השי" ב"ה קט אים צו גזאנט
 אז זיין נשמה וועט בונדאי בכבוד זיין מכל שכן דער זינדגר מענטש
 דר ווייט ניש ווי זיין נשמה וועט קומן ער מאג קיין שבר ניש האבין
 אויך קיין גיין ווארום זאל ער ניש טראכטן טאג אונ נאכט פון וואן
 ער קומט אונ ווי אהין ער וואר גבראכט דרום זל (דר) מענטש גידענקין
 אז השי" ווערט אים ניש שענקן גוא וואש זאלן מיר ריידן ווען הקב"ה
 ווערט שייך די נשמה זאל זיך פון דעם גוף שייך אונ הקב"ה
 ווערט דן זון די נשמה מיט דעם גוף אלי ביידין: איך האב דש אויש
 מדרשים אונ גמרות מעתיק גיזען אזו ווי מיר אונ דעם ספר ווערן
 דען אלז ווערן מיר זכות של משה גיין אונ הקב"ה ווערט שערי
 דמעוה ניש פר שליטן אונ וועט לאזן אונזר טרערן גיין אונ שערי זיין
 (ברוך יי אלהי ישראל) גרובט איז גאט דו ער אונזר לתורה הקדושה
 יאמט גגעבן דורך משה רבינו ע"ה דיא גידרשט וואר דש איז (די) תורה
 נביאים וכתובים גאר אויך קט ער איז די תורה גגעבן אונ חודש סיון
 דש רימי חודש אונ יאר האט ער גגעבן דורך משה דר וואר צו זיין
 באשר אונ מוטר דאש רימי קינד האט ער פמה פעמים גבעטן פר
 הקב"ה אז ער זאל אונז מוחל זיין אונזר זינד אונ ניש דש אליין דורך
 אים האט הקב"ה לאזן די ישראל דורך דעם ים טרוקן גיין גרושי נסים
 דש הקב"ה דארף אים גיטאן צו פרעה אונ האט אל די ישראל מוזין
 לאזן פרייא גיין גאט ב"ה האט גשיקט צו פרעה דורך משה גרוישן
 צארן און מיט צעהן שלעק איז ער גשלאגן גווארן (ווייל) פרעה האט
 גבאטן אונ וואשר צו ווארפן ווען איין ישראלית וועט איין זון גוויגן
 דרום

פסירת משה שם עולם

דרום קט ער גהאט צעהן מכות אזו ווי דו וועשט אונ דר תורה גפינן:
 (משה רבינו) איז פער ציגנטאג ביי דעם כסא הכבוד גיזען אונ האט
 גאר אן דו וועלט פר געסין די לוחות האט הקב"ה אים גגעבן אונ זייני
 הענט אונ ער וואר פון דען פייאר ניש פאר ברענט וויא קאן מען און
 גרעסרן כבוד האבן: אז הקב"ה האט אים אליין בכבודו זכע צמו פה
 גראבן אונ איבר דעם האט ער דאש זוכה גיזען ווייל כל ישראל ווען
 זיי זענן אויש מצרים גאנגן אזו האבן זיי מער ניש גטראכט אז זילבר
 אונ גאלד צו אנטפאנגן אבר משה האט מער ניש גטראכט אז דיא
 ביינר פון יוסף הצדיק מיט צו נעמן אונ האט זיי גיאכט: השי" ב"ה קט
 צו גזאנט אונזר עלקרין ווען זיין וועלן אויש מצרים ארויש זיין זאלן
 זיי דו מצרים נאקוט אונ בלוזי לאזן שמיין אונ יוסף הצדיק דער האט
 די ישראל בשווארין דש זיי זאלן מיט געמן זייני ביינר אבר עש האט
 זיך דער צו קיינר ניש גקערט: בכך האט משה נהאלמן די צוואה פון
 יוסף אונ האט מיט גנומן זיין ארון וועלכר איז גלעגן אונ שייך גילום
 פיליארן: אויך האבין דו מצדיים איין עצה גגעבן צו דעם דר ווען
 ער זאל דו ביינר פון יוסף אריין לייגן אונ איין ארון פון בלוי אונ אריין
 ווארפן אונ גילום אריין: דא ווערן דרא ישראל ניש גפונן זייני ביינר
 דא ווערן זיי ניש גיין אויש מצרים: אונ ווערן מוזן בלייבן ווייטר אונ
 גרוש פון בכך אז דו צייט איז נקומן אויש מצרים צו גיין אזו אונ משה
 גאנגן צו דער באך גילום אונ שרייט יוסף יוסף דוא צייט איז גיקומן
 יאש ישראל זאלן אויש גלייזט ווערן: איז זייער שבועה מקיים צו זיין
 ווילן זיין גערן: בכך איז דיר ליב אז ישראל זאלן אויש מצרים גיין
 אזו זאל שטן דורך בויזיזן מיט ריין ארון אונ מיט דיין פון: אונ גיין
 דער מיט איין לויב צו דען אלמעכטיגן גאט אונ ער זאל ניש זיין צו
 דוא מצרים צו איין גלעכט אונ גשפעט בויזיזן דיר מיט דיין ארון פון
 בלייא אונ דיני קינד זאלן גיין פרייא: אזו איז יוסף הצדיק מיט דע
 ארון נקומן צום בארטן צו שווימן אונ משה האט אים גנימן אויך זי
 אקסיל בכך זאגט הקב"ה ווייל דו משה האשט ניש לוסט גידיאט צו
 קיין גאלד אונ זילבר גייערט דיר מתעסק צו זיין מיט יוסף זיינע בייני
 אזו וועל איך דיר דאס אפ געבן אז איך וועל מיר אליין מרעסק
 מיט

מיט דיין קבורה אבר ניט מער קיינר : און ווייל דוא האסט קיין גאלד
און זילבער ניט גנואלט געמן און האסט דייך מיט דען ארון אויף זיך
צו טראגן ניט טאן שעמין : און ווערסטו שוין רייך ווערן : דאס
פסוקת פון דו לוחות פון אבנים טובות די האבן געקערט צו משה ע"ה
אבר ניט צו קיינס : גלובט בישטו נאט אז דו בישט ניט עובר אויף
לא תלין פעולת שכיר און טאסט מדה בנגד מדה אימלכן מענטשן
בצאלן : דו ביטרע שווערע מיטה זאל זיך אמליכר בן אדם אבר געמן
און זיין זון און אכט : און זאל זיך דער מאנין ביי טאג און ביי נאכט :
געס דיר איין ראיה פון משה רבינו ע"ה דאס זיין נשמה איז בורה
גקומן פון אונטער דעם כסא הכבוד אהער : דאך איז אבר אים גווען
זיין מיטה צו שווער : נון וועלן מיר דער צוילין פון משה רבינו ע"ה זיין
מויט : אז די צייט איז גקומן אז משה רבינו ע"ה האט זאלן שטארבן
און יהושע זאל צו ישראל דעם לאנד מאכן ארביין זאגט משה רבינו
י גיט גלייך אז איין מלך בשר ודם פון פלייש און בלוט דר דא האט
האט זיין יונג פונעם ארץ אים זייער ליב גווען און אז ער איז
און דער ערליך גקומן האט ער אים דעם דינסט אוועק גנומן : גאט
ארף מייך ניט זויעק און מייך אלטע טאגן : גרענק מיר גאט און די
זיין מייך רביש'ע און מייך טעג פון דר עלמיר : גרענק מיר אז זיך
ב און מייך יונגט דעם ים גשאלטין : גרענק מיר ווען יש'ה
בין דש עגל גמאכט : האב און פון זיי ממליך גווען פערציג טאג
זייערציג נעכט : און האב זיי ווייזר אונטער דיין פליגל גבראכט :
ש'ע זיי מייך מציל פון מלאך המות זיין שווער דען און און און און
זאל גזאגט עס איז קיין אנדרר גאט אויף דעם הימל און אויף דער
ארץ און ישראל זאלניט דען קיין אנדרר גאט זייערע צו השי' גרענק
דעם דורך מייך האנט האסטו דיין תורה גגעבן און דורך מיר האבן
זאל גהאט מוי און מן און רענין : גרענק מיר וואש און האב גטאן
קדש האבן ישראל גרעט אללין גאט איז גרעכט און מיר האבן
ד : אויך האב און צו ישראל וואשר איש דעם פעלקן איש
און לאז מיר גאט ווייזר לעבן ווער און ווייזר שבת והודיה צו דיין
הייליגן

הייליגן נאמן געבן : אז וויאדור המלך הט אויך גערן לעבן גבלובן און
הט ער גזאגט לא אמות כי אחיה ואכפר מעשה יה : אויך בין און דר
משה דר דא האט גגעבן די ישראל פירציג יאר דעם מן צו עשין און
אז און וועל שטארבן ווערן דווע נמים פרגעסין : אויך ווען ישראל
וועלן דיין צו אנדרר געטר ווער וועט זיי זאגן דיין צו קיין אנדרר געטר
נייארט צו גאט אליין : אז וויא און האב גטאן ביי דעם עגל און האב
הש עגל פון שטערט דא הבן זיך די ישראל דר און געקערט און גאך
מיין מיטה וועלן זייא עבודה זרה דיין און קיינר וועט זיי ניט האבן צו
ווערן און ווען דו גאט וועסט מייך לאזן לעבן ביי מייך פכודו גטו
דר דורך גלובט און גיאכפרט ווערן און מען וועט זאגן נאט דר הט
צו ישראל מאכן נידרן מן און רעגן און אז און משה וועל שטארבן
וועט דש אלץ פרגעבן ווערן : דרום זאל שטו גאט מייך גשרייא און
גוויין אויש הערן : זאגט גאט צו משה אז און וועל דייך לאזן לעבן
וועלן די ישראל אויס דיר איין עבודה זרה מאכן און וועלן צו דיר איין
לוב געבן : זאגט משה אדרבה די עבודה זרות זאלן געבן ווען
און וועל בלייבן לעבן דען און דיב מבטל גווען דעם עגל און אדרבה
די גאט זאלסט האבן מייך גשרייא גהערט דורך מיר ווערט דיין נאמן
גאכפרט און וועלן זאגן דר משה הט דעם עגל פון שטערט זאגט הקב"ה
צו משה משה און וועל דיר דעם ניט פווערן דו טאסט און דר מדבר
שטארבן און דארט פגראבן ווערן דען וונסט וועלן דו אומות עולם
אויש דיר איין עבודה זרה מאכן : זאגט משה רביש'ע האבן דען דש
ניט אלי אומות גהערט דעם און דיב דעם עגל פון שטערט און ביומחויב
צו קומן פון דעסט וועגן און מלאך המות שווערד : זאגט השי' משה
משה אים וונשט איז דיין טראכטן הט דאך לאנג אדם הראשון דיא
מיתה אויף דר וועלט שוין גבראכט : דו מוויט שטארבן און (חויך
לארץ) און דיין תלמיד יהושע וועט דעם לאנד צו ישראל מאכן ארביין :
משה מיט צו הקב"ה גרום תפלות בעמין אדרבה וזאל אים דו
שכונע מוחל זיין אז ער זאל פירן די ישראל און ארץ ישראל ארין
השי' דר מאכט אבר צו משה זיין הארץ שווער און זאגט דו מיטה
איז נאך גקומן שוין לאנג פון אדם הראשון אהער :

זאגט משה רבנו של עולם אדם הראשון האט דאס פר וינרוט
 וייל ער האט ניט גטאן דיין גבאט און האט פון דעם עין
 הדעת גגעסן און האט ווירד שפעניגט קעגן דיר גאט : איה האב
 דאך אבר אלי מיני טאג קעגן דיין הייליגן נאמן ניט גטאן דר ווירד:
 בין איה דען שולדיג פון אדם הראשון וועגן צו לידן אז איה זאל אין
 דען מלאך המות הענר פאלן און איה זאל ארץ ישראל פון זיינט וועגן
 מידן : איה בין אלי מיני טאג ביי מיני נאמנות גבליבן לא כן עברי
 משה בכל ביתי נאמן הוא האשמו אין דר תורה אן גשריבין : השי
 דער האט גערן משה רבינו דער פון אפ גפירט און זאגט בישמו דען
 בעסר אז נח מיט זיין גפירט קומט נח צו משה רבינו און זאג ביי דעם
 מבול האט מיד הקב"ה לאוין צו דוא דאך בין איה מין טויט ניט
 אנטאנגן און אין מלאך המות הענט בין איה וואול הארץ גפאנגן :
 זאגט משה דוא נח האשט בשעת מבול ניט מער קעגן מציל זיין
 נייארט דיק אליין : אבר איה משה האב מאכן אבר דען וואסר ששים
 רבוא ירדני גיין דר האסט צו זיין הייליגן נאמן פאר דיין דור ניט
 גבעטן : דס זאל פון זיין צארן אפ טרעטן : אבר איה משה האב
 מיד מוסר גפש גוועזן : און האב תפלה גטאן אז ישראל זאלן זיין פון
 דעם חטא גנעזן : און האב דיק גאט גבעטן דר חטא פון עגל זאל זיך
 ניט דר וועקן : און הב מיד דריין גגעבן און גזאגט ווילסטו ניט ס'חל
 זיין דס חטא פון עגל מוא מיד פון דיין ספר אויס מעקן :

זאגט הקב"ה דיין פאטער אברהם איז דאך גיווארפן גיווארין אין
 קאלדי אובין פון מיין (קידוש השם) וועגן און דאש פייער
 האט אויף אים ניט קעגן שולט זיין : און ער איז פארט דעם (מלאך
 המות) אין דער האנד אריין גקומן נאך דעם זאגט ווירד משה רבנו
 של עולם עש איז דאך פון אברהם ארויש גקומן איין שלעכט קינד
 ישמעאל דא זאגט אברהם משה משה איה האב דיא גאנצ וועלט
 צו עסן גיגעבן און איה האב פארט גימוט שטארבין : און זאגט
 משה אברהם דוא האסט גיקענט אלץ קריגן איז קיין הידוש גוועזן
 אבר איה האב דיא ישראל גישפייט ערציג יאר איז דער מדבר

וואס עס איז ניט גוועזן צו באקומן ערדיג און זאגט השי צו משה
 בישמו דען בעסיר אז דיא אבות זעגן אלי דרייא ניט פסוד גוועזן
 פון דעם מלאך המות : און זאגט משה דער קעגן איז פון דיר ארויס
 גקומן עשו און ישמעאל זיי האבין די ישראל גפירט אין גיפענקניש :
 זאגט גאט יצחק האט זיך לאזן מקריב זיין צו איין קרבן און האט
 דאך גמוסט שטארבין : ענטפירט משה גלייך מיד ניט צו יצחק דען
 פון אים איז ארויס גקומן עשו הרשע : דא זאגט יצחק משה משה
 פר וואס ווילסטו בעסיר זיין פון מיר דען איה האב דיא שכינה גיזעהן
 בשיינפירליך און בין גישטארבין : און זאגט משה צו דיא אבות איר
 אלי דרייא גלייכט איר איה ניט צו מיר דוא יצחק האסט גיזעהן דיא
 שכינה און זעגן דיר דיא אויגן טונקול גיווארין אבר איה האב גרעט
 מיט דער שכינה פה אל פה : נוא זאגט גאט צו משה משה יעקב
 האט גיהאט צוועלף שבטים און האט מוזן שטארבין : זאגט משה
 רבש"ע דער קעגן האט יעקב דיא תורה ניט גיגעבן צו די ישראל :
 נוא זאגט יעקב דער קעגן האב איה מיד גראנגירט מיט זיין מלאך
 און האב פארט גובר גוועזן : און ענטפירט משה צו יעקב פאלג
 מיד זיין אפ פון מיר ווארום דוא וועסט פון מיר און אפ שניידן וויא
 אברהם און יצחק האט אפ גשניטן פון מיר : דוא גלייך דיר גאר ניט
 צו מיר דוא האסט גובר גוועזן איין מלאך און איה בין אויבין
 גיזעהן אויף דען הימל צווישן פיל טויזנט מלאכים און זייא האבין
 פון מיר אלי מוזן וואכין אויס דעם וועג און האב פון דען הימל דיא
 תורה אראפ גיבראכט און דיא מלאכים האבין מיר זיא ניט גיוואלט
 ארויס געבין זיי האבין גזאגט צו גאט גיב בעסיר איגו דיא תורה : און
 האב איה זיא מיט גוואלד אראפ גנומן און האב זי גגעבן צו די ישראל
 מיט פויקן און מיט גרויס גזאנג אלי בערג האבין אויך גישפרינגן
 פר גרויס שמחה און גאט האט גנומן דען גרויסן בארג און האט
 וועלן ווארפן אויף פל ישראל און זייא וועלן ניט וועלן אן געמין
 דיא תורה און האב איה גנומן דיא לוחות פון דעם פסא הכבוד און
 האב זיי גיגעבן צו די ישראל מיט גרויס פייער : און האבין די ישראל
 גיענטפירט כל אשר דבר יי נעשה ונשמע מיר וועלן איה הערין און

מאן אוו האבין די מלאכים אלע גיזאנט צו די ישראל וואל צו אייך
אז איר זייט אין די מעלות גלייך מיט אונז אויך האבין די מלאכים
גיזאנט ווי קעגן די ישראל היידן ונשמע אדר געשה דען זיי מוין
דאך שטארבין אונ מוין לונגן ווי איין טוימר : דרום גאט זאלסט צו
אונז געבין די תורה ווארום מיר וועלן אייביג לעבן : אונ איך האב
מיד גיפארקטין די מלאכים איין תשובה צו געבן זיי זאלן מיד גיט איין
שלינגן מיט פייאר אזו זאנט גאט צו מיר משה פארקט דיק גיט געס
דיך אז בייע מיין פסא הקבוד אזו זאג איך צו די מלאכים מיר זיין וואל
בעסיר אז די מלאכים דען איר קענט גיט קומן צו דעם שם הקדוש
בין איר מוט צו פאר דריי ווערטר אויס דעם מויל ארויס לאזן אונ
זאגן דריי מאל קדוש קדוש קדוש דער נאך יי צבאות אונ מיר זאגן
דעם שם הקדוש נאך צווייא ווערטר שמע ישראל אויך זייט איר גיט
גיזעזן אין גלות מצרים אויך קענט איר גיט האלמן קיין פיבוד אב
זאם אויך האט איר גיזעזן ביי אכרדם אבינו פלייש אונ פויטר אזו
זענן די מלאכים אלי אוועק גיגאנגן בתרפה פון מיר אויך זענן דיא
מלאכים גיזעזן אויך דעם הר סיני צו אישליבן מאן אונ האבין אים
צוויי גיזעזן קרוינין אז גיטאן אויך האבין מיר די מלאכים ששים רבוא
דכות מוין צוים דעם וועג גיין : נוא איז דען בילך דאס איך זאל מוין
ליידן פון דעם מלאך המות דעם טויט :

נאך דעם זאנט ווידר משה רבשע ווארום ביסמו מוחל ישראל
דיא זינד אוס יום כפור אונ מיר ווילסטו גיט מוחל זיין שמדאף
מיד ליבר מיט יסורים נאר גיט צו שטארבין פון דעם מלאך המות
זאנט גאט צו משה משה דנוועסט נישט דעכמן מיט דיין גוויין די
מוט דאך פון דער זינדיג וועלט אוועק גיין אונ אין דעם ליכטיגן
גזען אריין גיין דארטן וועסטו דיק משמח זיין מיט דיא צדיקים :
אונ משה דער בואשט זיך מיט טרערן אונ בעט צו גאט רבונ של
עולם לאז מיין גיידה דאך בטל ווערן ער בעט הימל אונ ערד זייא
זאלן פראים גאט בעמין אזו ענטפערן זייא צו אים מיר האבין פרויה
צו מאן אגלעתיך לכוא זאל הימל אונ ערד גיט הרוב ווערן : אויך
בעט משה היין אונ דיא לכנה אונ בערג אז זייא זאלן פאר איהם

בעמין : אזו האבן זיי אוס זאויך מרחה גיזעזן משה דער גייט צו
דעם יום הגדול אז ער זאל פראים בעמין : אזו זאנט דעם יום משה
משה ווי און דיר די פרימר מאן ווארום טרענקט דיר גיט הקביה
אז דוא האסט בייא מיר גרוסה גיט גיטאן : גידענק אז דוא האסט
מיד גישלאנגן מיט דיין שטעקן : אונ פדעה מיט זיין פאלק האט
גהאט שמערן אונ שרעקן : וויא איז דיין זכות וויא דוא האסט
גהאט אונ דלא זונגי צייטן : אז דוא האשט דער טרענקט פדעה
מיט זיין פאלק וויא זייא זעגן גיקומן צו רייטן : אזו האב איך מיד
תקפ גמוט שפאלטן פון וועגן דיין זכות ווארום זאל אזו איין מעגש
אונ דער ערד ליגן : אזו זאנט ווידר הקביה דוא משה טראכט גלייך
בין מארגן די וועסט פון דעם ביטרין טוט גיט ווערן פאר בארגן :
משה דער גייט צו דעם העכשטן מלאך אונ שפראך בעט פרא מיר
אז איך זאל גיט שטארבן אונ דער מלאך זאנט איך האב גיהערט אז
זיין תפלה ווערט גיט פועל זיין אונ דוא מוט קומן אונ דר ערד :

ויאמר זיי אל משה גאט זאנט צו משה נופ זייא זיין גיקומן
אז יהושע זאל מלך זיין אונ דוא מוט אונ דר זייד אריין :
אזו זאנט משה צו גאט לאז יהושע זיין דער רבי מיין : אונ איך וועל
זיין תלמיד זיין : זאנט השי' גוא משה ווען די וועשט קעגן דעכט
יהושע כבוד אפ געבן : וויל איך דיק לאזן בייא דיין לעבן : אזווא
ענטפרט משה איך בין דאך איין זינדיג מעגש פון פלייש אונ בלוט :
וויא וועל איך קעגן דעם צער צו זעהן אז מיין תלמיד זאל מיר אוועק
געמין מיין מלוכה אונ מיין האב אונ גוט איך וויל ליבר איין מאל
שטארבין איין איך זאל צו זעהן אלי מאן אז יהושע זאל מיד לעבדיג
הייט ארבן : ליבר וויל איך געבן מיין לעבן : איין איך זאל אים
כבוד געבן : בקיצור משה האט זייער גערין גילעכט אונ זאנט ליבר
גאט ווען גלייך וואל עס איז ווידר דוא טבע דס איך זאל מיין תלמיד
כבוד געבן : אבר עס איז דאך מיר ויער ליב מיין לעבן : אונ זאנט
ליבר גאט ווען עס ליב דיין הייליגן גאט דס איך זאל כבוד אן מאן צו
יהושע מיין קנעכט אזו איז עס פרא גוים זייער רעכט :

משה נישא צו יהושע נאמן פריא צו זיין גצעלמ און האט זיך
הינטער דוא מיר גישטעלט * און הערט צו וויא יהושע לערנט
תורה און משה פר שטעלט זיך דש פנים צו מען זאל אים נישא
קענן * און אז דוא ישראל גייען אויס און איין צו יהושע און האבן
דר זעהן משה הינטער דר מיר שטיין און יהושע ווערט דאס גיזאר
אז רייסט ער מריעה און ראסט זיך אויס דוא האר * און שרייבט
משה מיין רבי איך זען דס רעכט אז איך זאל זען אויך דער שטיל
און דוא זאלסט שטיין וויא איין קנעכט * אויך דוא ישראל בעטן צו
גאט אז משה זאל לערנן תורה מיט זיין אבר עס איז איין בת קול
אויס גיבאנגן פון הימל איר ישראל טויט לערנן דוא תורה פון יהושע
גוא משה און אלעזר זעצין זיך אנדר פון אלי בידי זישון פון יהושע
און יהושע לעי נש ויין תורה צו דוא ישראל נוא דוישראל בעטן משה
אז ער זאל מט גי לערנן ויין תורה אבר משה וואר בתרפה גיזעסן
דען דוא תורה האט זיך פון אים אפ גישאן און משה גייט אוועק פון
יהושע נאך דעם זאגט משה רבינו ליבר גאט דוא זאלסט האלטן וואס
און דיין ליבר תורה שטייט ווען איינר קויפט איין קנעכט זאל ער אים
דיין זעקס יאר דר נאך זאל ער פרייא גיין פון זיין ווייב און קינד און
זיין הויל אבר זען דר קנעכט זאגט איך האב ליב טיין הער מיין ווייב
און קינד איך פנער נישא פון מיין הער צו זיין פרייא דא קאן אים דער
הער נישא ארויס מרייבין * נאר אייביג מוז ער ביי אים בלייבן נס בן
איך בן זיין קנעכט און הוא ביסט מיין הער און האב נישא קיין אנדרן
מערה דוא תורה און ישראל זענן מיין ווייב און קינד און דרום און
מיד צו א שיידין פון זיין זיער ווייא און ווייב * איך וויל בלייבן לעבן
און דיר זעבן ווידוי געבן * רבשיע דוא מוזט שיר דרויף איין
זושן * תיזין זאגן * אז איך זאל נישא האבין וואס צו שרייאן און
דאגן זוא ענטפערט אים ווידוי השיי און מוט אים זאגן דיין חטא
איז וויל דוא האסט דעם שטיין גשלאגן * דוא האסט נישא גיהאלטן
מיין פאר דאס און האסט ווידוי גשפעניגט קעגן מיר גאט * און דרום
מוזט און ער מדיבר שפארבן וויל דוא האסט מיין בפעהל טאהן
פר דארבין :

ויבא משה קומט משה צוא ישראל און זאגט ווארום זאלט איר
מיר נישא מייני טובות גרענקן : און צו בעטן השיי
זאל מיר דעם ביטרן טוט שענקן * גידענקט איך האב איך אוש דעם
פעלקן וואר געבין איר זאלט בעטן השיי אז איך זאל בלייבן לעבן
דר מאנט אים דש איך הב דו לוחות פון הימל אליין אנטפאנגן אזוי
וועל איך מיט דעם זכות פון דען מלאך המות האנט זיין אנטאנגן :
איך הב דעם יי גשפאלטן אזוי וועל איך מיד פון מלאך המות
בהאלטן מיין זכות הא גהיילן ששים רבו ווען איר אים מחיב גיזעסן
ביי דעם עגל דעם טוט איר גאנגן ששים רבוא קענט מיר נישא העלפן
אויס מיין נוט : ווארום זאלט איר מיד אפ טרעמן : און נישא פון ביטרן
טויט אויש בעטן : וועט איר ישראל דען מיד נישא מער דארפן : אז
השיי טיט מיד און מיין עלטר אוועק ווארפן :

זאגט משה ווייב רבשיע איך רעכט אוועק צו ווארפן איך דער
וועלט אז איין גטרייאן קנעכט : איך האב דיר
רבשיע גטרייא גירינט און מיין יעגן יארן און אויף מיין עלטר לאסט
מיד נישא דאס ירין איבר פארן : גאט ענטפערט צו משה וויל דו האסט
נישא אויף מיין פבור חס גיזעסן : דרום קענסט פון ביטרן טוט נישא ווערן
געזען און וויל דו האשט דעם פעלקן גשלאגן און האסט נישא ווערן
צו אים ווידן מוז זיך דיין נשמה פון גוף שייך : דיין תפלה וועל איך
נישא אויס הערן : מיט דו שווערי ביטר מיתה מוטו גיקנסט ווערן :
זאגט משה אי וויא אז איך קען נישא זוכה זיין צו קימן קיין ירושלים :
וויל איך האב גשלאגן דעם פינגלן צוויי סאל פון דעם וועגן זאל
אויס גיין אויף מיר אז איין גזירה מן השמים : דא קומט דער מלאך
המנות און זאגט איך בין גשיקט גווארן פון גאט אז דוא זאלסט ווידוי
געבן דו נשמה צו דעם דער דיר געעפן הא :

זאגט משה גיי דו שפן דו קענסט מיד נישא ברענגן פון מיין דער
איך האב נישא צייט אידמון מיין לוב צו השיי געבן
דוא האסט ביי מיר נישא וואס צו מאכן : איך וועל דיר גאנגן און נאר
אויס לאבן גיי פון מיר אוועק דען דו ווערסט קרענען פון מיר גרויס
שדעק : דר מלאך המות טוט זיך שון ביי משה בעטן : און גאט פון

איהם אפ מרעמיין: דער מלאך המות קומט צו השיי און זאגט איד
האב מיט דען משה גאר נישט גמאכט דען ער האט מיך גאר אויס
גלאקט און ווייס גאר נישט וואס ער זיך טראכט: איז ער דען מער אויף
דר וועלט ווי אלי לייט דס ער איז אזוי פאר שארט: און וויל נישט גלייבן
דס עס איז שוין גקומן זיין צייט: השיי זאגט ווידר צום מלאך המות
עס קאן אנדרשט נישט זיין: דס דוא מוזט נעמן די נשמה פון משה דיין
קנעכט מיין וועלכער איז וויער דיין און פיין: עס וואר זיך מלאך המות
זייער לייך: דאך אבר מויער צו משה גיין און נעמט ארויס דוא
שווער פון דר שייך:

וויא משה האט דר זעהן די שווערד: האט ער איין גשריי גטאן
אז עס האט גציטרט הייל און ערד: דר ביי דעם ער
אויך אן גרויבן גרוסי תפלות אונגפעט: און אזוי האט ער גידעט:
רבשע איז דען דש רעכט: אז די זאלקט נישט הערן די תפלה פון דיין
קנעכט: השיי ווייסט די אלי שערי תפלות צו פאר שליסן: בכדי אז
משה זאל פון זיין תפלה גאר נישט גניסן: משה הייבט אן ווייטער צו זא
ג נטין און זאגט רבשע ווארום זאלקט מיר נישט גרענקן: וואס פאר
איין צרות איך האב גיהאט אז איך האב פיל גוועזן פאר ישראל
אז דוא זאלקט זיין די זינד שענקן: איך האב גיהאט גרוסי צרות אז איך
האב גפירט די ישראל אויס מצרים: האב איך מיר גראכט צו זעהן
זיי מיט שמחה און ירושלים: איך האב גיהט מיט זיי צרות און דר מרדכי
פערציג יאר: האב איך מיר גראכט צו זעהן שמחה אז איך וועל איין
נעמן איי גאנץ און גאר: און היינט אז די צייט איז גקומן דוא ישראל
זאלן שמחה זיין: הייסטו מיר נישט קומן און איי אריין רבשע ווארום
גאנצן צו פרעה הרשע דר וואס האט גרויסן די קנהד און וואשר אריין
ווארפן ווס וועלן ווערן גבאריין: נאך מער תב איך מיט ווי מוא גיהאט
און דר מרדכי פערציג יארן און היינט האסטו פאר שלאסן אלי מויערן
אז איך זאל דעם ירדן נישט קאן איבר פארין: דר מלאך המות זאגט צו
משה משה ווען וועט שוין די צייט קומן מיט דיין נשמה צו גיין און פאר
ישראל איינמאל דר מלאך המות זאל דיר איינהאפן און איינרום גוונפירן:

זאגט

זאגט מיכאל צום מלאך המות די רשע ווען שוין איין צדיק ווערט
פאר לארן: ווערט במקומו תיכף איין אנדרר צדיק גבארן:
עש אז דאך שוין פאר האנדן יהושע זיין קנעכט און ער דינט אויך השיי
זייער העכט: משה דר פאלט אלעזר צו די פוס און זאגט גרענק מיר
אז איך האב גפעטן צו גאט פאר דיין פאטער אהרן ווען די ישראל האבן
דס עגל גמאכט: אזו זאלקטו אויך אויף מיר פפעטן אז גאט זאל מיך
לאזן און ארץ ישראל אריין:

ענפערט אים אלעזר ליבר פאטער און רבי סין: מיט מיין גאנצן
קראפט און כח וועל איך פאר דייר בעטן אבר איך ווייס
נישט אויב איך וועל עפיים פועל זיין: דיין טוט איז מיר וויער לייך און
באנה גלייך ווי איך וואלט גוועזן חו קראנק: דען פון וועמען וועל
איך די תורה לערנן זוא שייך און קלאר וויא איך האב פון דיר גלערנט
פיל יאד: זאגט ווידר משה צו השיי רבשע נעם דיר איין פישל
פון איין מלך דאס איינר האט אים גבראכט איין בעכר מיט דען
בעשטין וויין און דר נאך גיסט ער אים אויף זיין פנים אויף אזו וועט
עש דאך מאוס גאר וויער ער וואלט זאגן העט איך אים ליבער דיא
מתנה נישט געבן אזו העט ער מיר דס בייש נישט אן גטאן: אזו אויך
ווערן די לייט אויף דיר ריידן צו דעם משל: דען מיר זענן גגלייבן
צו דעם משל אלע ביידי איך האב פאר ישראל ממליך גוועזן טאג און
גאכט און זאל נישט זוכה זיין די ישראל און איי אריין צו ברענגן: זאגט
גאט צו משה איך האב שוין לאנג גזאגט נעם דיר איין ראיה פון דוא
אבות ווי הבין מונן שמארבן און וויער זכות האט זיי נישט גהאלפן: זאגט
משה די אבות זענן פיר נישט גלייך דען זיי זענן נישט גגאנגן און היינט
אריין וויא איך בין גוועזן פערציג טאג און פערציג נעכט: און גאט
זאגט ווייטער צו משה די זאלקטו נישט פיל רעדן: דען דיין נשמה וועט
זיך פון גוף שיידין: דען עש קאן שוין נישט אנדרשט זיין: אזו ענפערט
משה ליבר גאט פילייכט וועלן דוא לייט זאגן ווען משה ווער גיט
גוינדיגט העט ער נישט גשטארבן: דען און דער וונגט איי ער פרום
גוועזן אבר אויף דער עלטער האט ער גוינדיגט: זאגט גאט צו משה איין
האב

האב

האב שון לאנג אין דר תורה גשריבן או עס וועט שון אזו איין משה
ניט זיין : נייארט דעם חטא וועלן ישראל אוף דיר זאגן ווייל דו האסט
זוויי מאל דעם פעלדן גשלאגן : זאגט משה ליבד גאט דו האסט מוחל
גוועזן דיא ישראל ששים רבוא דיא וואס האבן דאס עגל גמאכט און
מיד פר אזו איין קלייני ואך ווילסטו מיר גיט מוחל זיין : ענטפערט גאט
דיא תשובה פון איין יחיד קען גיט אזו גיך אריין אלץ דיא תשובה פון
רבים דען זיא איין טייערד : נאך זאגט משה ליבד גאט וואס טוסטו
דאך פר מיידן די תשובה פון איסליכן טאן איסליכר וועט זאגן ווען
דיא גאט האסט גיט וועלן צו משה פאר געבן מכל שפן צו אנדרי
העלפט גאר קיין תשובה :

יאכר

אלהים אל משה גאט זאגט צו משה וואס בטייט אזו ריין
ווייניג און שרייאן און קלאגן : זאגט משה לייט וועלן
זאגן איה בין דארך דעם מלאך המות ווארין גישלאגן : זאגט גאט
אדרבה איסליכר וועט וויסן און דאס ווערט דיין כבוד זיין אז איה
וילך דיר געמיין אין ונמטין הימל אריין : נאך מער זאגט גאט צו משה
די זאלסט אויף הערין צו קלאגן : דען דו ביסט דען טויט ווערט ווייל
דו זאלסט איין מצרי דער שלאגן : זאגט משה ליבד גאט גיב מיר
רשות אז איה טאן דיר איין גומי תשובה דרויף געבן וועל איה דיר
זאל ענטפערן : זאגט גאט צו משה עס איז דיר פרייא איין תשובה
דרויף צו געבן : און אז ער הט רשות גנומן פון גאט : אזו זאגט משה
זו גאט וואס מאכסטו אזו איין וועזן ווייל איה האב איין מצרי גהרגת
און וויא האסטו אלי בכורים אין מצרים אין מיטן דר נאכט גיהרגת :

יאמר

אל משה זאגט גאט צו משה גלייך דיר גיט צו מיר
אין אלי זאכן : דען איה קאן דיא טויט
עבדיג מאכן : איה האב דיא גשמות גגעבן און זיא ווידר געמיין :
זיס זאג איה דיר משה הער אויף צו ריידן און געדענק וואס איה האב
ד פר אטובות גטאן בייא דיין לעבן : ווען דיא משה האשט מיר
זיסן עפוס טאן האב איה אויך דיר תמיד נפאלגט : אויך האב
ד פון די גוט וועגן פר ענדערט די וועלט און די הימלין האבן גגעבן
זיס און דר פעלדן וואסר : און איה האב דר מיט ישראל גשפייזט

פערציג יאר אין דער מדבר מיט דעם מן און מיט דעם וואסיר פון
פעלדן און עס קער דער פר קערט צו זיין פון דר ערד ברויט און פון
הימל דעגן : אויך האסטו ביי קרה גרעט אוב דאס גיהנם איין נאך
גיט בשאפין גווארין זאל עס ערשט בשאפין זיין האב איה עס גיטאן
די ערד הט זיך געפנט און די רשעים זענן איין גיוונקן גווארין : אויך
האב איה זיך און גשריבן ווער עס שעכט צו דער עבודה זרה דער
זאל פאר וויסט ווערין דרום האב איה גוואלט בשעת עגל דיא ישראל
אלי חלילה פר שטערין און דו זאלסט משה האסט אן גיהויבן סלח נא טואן
דר פר געבן אויך אין דר תורה וועלסטו איין מיין : האב איה אן גשריבן
זכרו תורת משה גלייך די תורה וואר זיין : אויך האב איה דיר גלייכן
צו מיר אזו וואר אז ביי מיר איין קיין עסין און טרינקן אזו ביסטו אויך
אובין ביי מיר גוועזן פערציג טעג און פערציג נעכט : אויך האב איה
דורך דיר גגעבן תריג מצות אין דער תורה נאר קעגן דיא רמיה
אכרים : און שסיח טעג אין יאר : אויך דארך דיר זענן דיא ישראל
גאנגן איבד דעם ים און האבן זיך גיט אפילו בשמירט דיא פיס אויך
האב איה דורך דיר גמאכט דאס ביטרי וואסיר זיס : איה הב דורך דיר
גרוסי וואונד גיטאן מיט דעם שטעקן און האב דורך דיר גגעבן
מצות מילה צו אכט טאג : אויך בשעת עגל האשטו דיא לוחות צו
בדאכן און האשט זייא גיט וועלן און די הענט האלטן : הב איה דיר
גהייסן תיכף אנדרי פון גאר פינקיל פון אונטר מיין כסא הכבוד אפ
שבאלטן : איה הב דיר דיני טעג גנוג כבוד אן גטאן אצינד אין דיין
צייט נקומן צו שטארבן : און ירושע זאל מלך אן דיין שטאט בלייבן
זאגט משה רבשע פיל ווינדד האשטו מיט מיר און דורך מיר
גטאן און אזו איין קלייני יאר : איין מיר גיט מע גליך אויש צו געמיין :
זאגט הש"י משה דו זאלסט אויף הערין צו ווייניק דען איה האב
גשווארין באלד נאך דעם חטא פון עגל אז אודר דיא משה מוזט
שטארבן אודר כל ישראל זאלן שטארבן : נוא מיין שבועה מה איה
דאך האלטן זאל דען חלילה כל ישראל פון רייניט ווייניג שטארבן אז
דו זאלסט ארץ ישראל ערבן : נוא זאגט משה ווען עס איז אז בעסר
זאלן דיא ישראל איין תקימה האבן און ירושע זאל פירן דיא ישראל

אין ארץ ישראל ארץ : זאגט השי' משה ווי וואו דיין טעג אום ווערן
אבר דיין ליכט און דיין זעניפטקייט פון מערני גן עדן וועט אייביג
געווערן : דוא וועסט גיט ברארפין דיא ליכט פון דיא זון און לבנה און
שמעדין דען דיין ליכט וועט פון דיר אייביג גיט אויף הערין : און אז
משה האט דאס גזעהן אועס קען גיט אנדרש זיין האט ער דיא תורה
גשריבן אויף זיבציג לשונות און הט די מיתה באתהה מקבל גווען :
און הט גבעמן דיא ישראל וייט מקיים וואס אין דער תורה שמיט און
דער מלאך גבריאל איז אראפ גקומן און האט דיא תורה ארויף צום
ב"ד הגדול גנומן און זאגט פר דעם ב"ד הגדול זעהט וואש דר צדיק
משה האט גמאן ער האט דיא תורה אויף שבעים לשונות גשמעלט :
און גבריאל דער מלאך און זאגט צום ב"ד הגדול זעהט משה ארין צוא
געמין אין גאטש הויז און די הייליגי גשמות דיא ליינק אלי שני וחמישי
אויף דעם הימל די סדרה אויס דר ס"ת : און די מלאכים האבין גזאגט
גלובט איז גאט ער שענקט קיינס גיט אין דער וועלט ער צאלט
איטליכן גאד זיין פר דעסט : באותו שעה האט משה צו יהושע דיא
קרן פון פערדי און אבנים טובות אן גמאן : אין זאגט צו כל ישראל
הערט צו דיא תורה פון יהושע דר השיבך מאן :

דר נאך האט משה דיא פאנג פון דיא סנהדרין גישמעלט און
האט גגעבן איין מתורגמן דער האט דיא תורה פון יהושע
בשיידליך גקענט : יהושע דער הייבט אן דרשן און זאגט פר געמט
הימל איז ערר און מייני הייר זאל זיין צו אייך וואו איז גיהערט :
און זאגט צו ישראל זאגט גיט מייני קונדר מיר ווערין באלד זיין אן
ארץ ישראל און אונזר שונאים ווערין מיר ארויס יאגן אבר אייער
בטחון זאלט איר האבן אן השי' און גיט זיין פר צאגין : און צו דעם
גאט דער וואס האט גשלאגן פרעה מיט צעהן מכות : צו אים זאל
זיין אונזר בטחון אז מיר וועלן באלד נקמות אן אונזר שונאים זעהן
משה דער זאגט פילייכט מאן מאן מיתה אן הענגן פון יהושע וועגן
דען צוויי מלכים קאגן גיט האבן איין קרון און דרום וויל איך זיין
איין קנעכט צו יהושע זאלט וועל איך קעגן לעבן בלייבן : משה
דער גייט אלי מאג צו יהושע ארין און פייט אים וואסיר שמעלין אלי

נאכט און גיט תיכף אנוועק אן יהושע זאל דר גיט הערן אויך געמט
ער זיין שידאת מאכט זי אפ און שמעלט זי ווידר אנדר אוף זיין אורט
און אוך מאכט ער אים די קרון צו רעכט און אוך אלי מאג שרייט ער
אוש איין ברוז הערט צו כל ישראל די תורה פון דעם נייאן מלך משה
דר שרייט און דר הארץ איז גיט דר ביי : אוך כל ישראל האבן אן
גיהובן צו וויינאון צו שרייאון איין צדיק אלץ משה איז זאל גיט זוכה
זיין אונז צו פירן און ארץ ישראל ארין און ווי יהושע הט גוואר גווארן
מעשים פון הי' זאגט ער משה משה מיין רבי איך פארכט מיר פר
דיר די גנע הנשט מיין מיתה דען איך ווער מיר פר זינדיגן יאר און מאג
אז מיר זאל דיין אזו איין בן אדם וואש איז און הימל גווען זאגט
פארכט דיר גיט מיין ליבר תלמיד : דו ווערשט פר דעם קיין עבירה
האבן איך מוז דיר אפ געבינדכוד וויא דו האשט מיר גמאן :

זיאמר משה ער זאגט משה ווידר צו השי' ליבר גאט ווען שוין די
האשט גישווארן אז איך זאל דעם ירדן גיט איבר פארין לאט
איך האטשן זיין ווי איין פייגלע און זאל מעגן אריבר פליהן לאס איך
גזיין זיין אלץ איין פייגלע און וואלד אבר לאו מיר און ארץ ישראל
ארין אודר מיין האנד זאל זיין איין פלים פערד פון איין פיש אינמיני
האר גלייך ווי דו שיפין דרובר און מיין גוף זאל זיין אלץ איין פיש און
ווער שווימין איבר דעם ירדן אריבר אודר מאך מיר פליהן דורך דען
וואלקן איבר דעם ירדן אודר מאך מיר שמארבן און לאו מען מיר
ווארפן איבר דעם ירדן איינציג ווייס מייני גלידר און דר נאך מאד מיר
לעבדיג איז ארץ ישראל אודר לאו מיר ביי די בני גר ובני ראובלע בין
כליבן וועלכי ויער חלק און דר וייט גנומן האבן און גיארכט : זאגט
גאט די משה וועשט דו דען ליגן מאכן מיין תורה וואש איך האב אן
גשריבן דריי מאל און יאר זאלן די ישראל עולה רגל זיין דא ווערן כל
ישראל האבין איטליכר פונדיר איין פיש שפיל גנומן און קיינר וועט גיט
עולה רגל קומן און איטליכר וועט זאגן ווארום זאל איך זיין פון משה
בעשר און ווען דו משה ווערשט זיין איבר אלי רגלים בייא דו בני גר
גבליבן אס בן הב איך צו דוא ישראל שלש פעמים בשנת דוא אום
זונשט אן גשריבן ווי משה זעהט אז עש העלפט אים גיט הפלח אן

ב עפן זאגט ער צו השיי ליבר גאט גרענק אז איך בין גוועזן פערציג
טאג אוף דעם היכל אזו לאז מיר די מיתה נישט שווער זיין טו מיט מיר
אלוין ויש די ווילשט נייערט גיב מיך נישט און מה' מ' הענט אריין: זאגט
גאט משה משה דש זאל זיין דיר דר הערט איד וויל דיר נישט געבן און
מה' מ' זיין שווערד: און איד וועל מיך מיט דעם גוף של משה אליו
מתעסק זיין: און דו נשמה קרושה לאזט דירנישט פיל בעמזן זאלשט פון
דעם גוף של צדיק אפ טרעטן: איד הב דיר פד איין פקרון און גוף משה
געבן און אצונד איז די צייט דו זאלשט קומן און גן ער: דש אייביג
לעבן אלי דש גוטש איז אן גברייט פד דיר: און וועסט זיין לעבן בסא
הכבוד ביי מיר אין אז משה דש הערט זאגט ער צו וידועל פדט וויי אז
מיר דש דר בן אדם וואש הט נישט וועלן זינגפון דר מצרית סמאה זאל
נישט זוכה זיין און ארץ ישראל מקיים זינדי מצוה פון לקט שכחה ופאה:
ויאמר משה זאגט משה צו דער נשמה וויא אזו דיין דיעה די
נשמה קדוש ווילשטו ארויש גיין פון דעם גוף של
משה: אודר איז דש רעכט דר גוף ויש אזו אובן פערציג טאג גועמן
זאלן אים ווערעם עשין: ענפדט השיי האב איד דען דיר אויך נישט
מה' מ' גוועזן אליון אז דער מלאכהמות וועט גאר צו דיר נישט קיין צו
גיין: דאך איז די נשמה און מורא און זאגט רבש'ע וויא איז גאך אזו
איין גוף טהור ונקי אז משה הט קיין פליג און אויך קיין דבר טמא נישט
אן גריט אן זיין לייב: אויך פון דעם טאג אן אז דו האשט דיר בויון
ביי דעם סנה אזו הט ער זיך תיכף פורש גוועזן פון זיין ווייב:
רבש'ע דיא צוויי מלאכים עזא ועזאל דיא זענן פון הימל אראפ
נקימן און האבן אונמן ווייבר גנומן און משה פון דעם
טאג אז ער האט גשמוסט מיט ריר ביי דעם סנה האט ער זיך תיכף
פורש גוועזן פון זיין ווייב: איז ער דאך פיל בעסיר אז דיא מלאכים
גויאז דען רעכט אין דר ערר צו ליין זוא איין לייב: ויאמר עוד נאך
זאגט די נשמה איד בין און דש גוף טהור וקדוש פון משה וואש ער
האט די ספר תורה מיט זיין האנט גטאן שרייבן: און דו ווילשט מיך
פון אזו איין גוף ארויש שרייבן: איד וויל און דעם הייליגן גוף בלייבן
שמיין: און נישט פון אזו איין גוף טהור וקדוש ונקי ארויש גיין: זאגט
'הקב'ה

הקב'ה משה משה מען העט דיר גרופן אלץ מצדי און דוא האשט
גשוויגן: דרום ממן אפילו דיניי בינר און דר מדבר ליין: און וויל דו
האשט דיר נישט גלעדניט פון יוסף הצדיק דר הט גזאגט ער איז איין
יהודי אפילו ווען ער איז גועסין ביי פרעה און דר תפוסה: דרום האט
ער זוכה גוועזן דש זיינדי בינר זענן נקימן קיין איי נאך זיין מיתה:
און וויא משה זעהט אז עש העלפט אים גאר נישט קיין שום טענה
אזו זאגט ער צו (השיי רבש'ע) איד בין שון אויף מיר מקבל
די נ'חה בשמחה ובאהבה השיי כביכול און דער מלאך מיכאל דיא
הייבן אן אויף אים צו קלאגן און זאגן ווער וועט פד דיא ישראל
בעמזן: אז איד זאל זייא אירי זינר אפ טרעטן: און השיי ב'ה זאגט
איד קלאג נישט אויף משה מיין קונד אליון גייארט איד קלאג אויף דיא
ישראל ווער וועט פד זיי גיין וועזן די משה גרייסט דיר צו שט אר בון וער
וועט אויף די ישראל ממליך זיין אז איד זאל זיי נישט פד דארבן:
וירא משה משה זעהט די ישראל און זאגט איר גלובט פאלק
צו השיי וויל איד האב גזאגט שמעו נא המורים און
האב גזאגט אייך איין בית ווארט: קום איד דרום פון מיין גדולה און
מיין אודט: איר מוזט דאה ליב זיין צו גאט: אז ער מיד פון אייערט
וועגן מיט מינים לעבן גשטר אפמט הט: און אז משה הט די תורה
צו ישראל גגעבן אז ער ביי דעם ווארט גבליון וימת משה ער
וויל נאך נישט שרייבן וימת משה ער טראכט זיך אזו ווערט נאך דיא
גיורה כטל ווערין אבר וויא ער הט גזעהן עש קאן אנדרש נישט זין הט
ער דעם פסוק מיט טרערן גשריבן: און נאך איין ביסל טרערן איז
דער פון גבליון און פון דעם פוסל וואש איז איבר גבליון האט ער
דש ביסל אויף זיין פנים גגעבן: און פון דעם הט ער זוכה גוועזן צו
זעהן די שכניה לוטר און שיען מיט זיין גויכט און זין פנים הט אים דו
פון גלייכט וויא איין פייער: משה דר זאגט צו ישראל זעהט וויא אן
זיי אהין און הער ווידר און בין גנונט און שטארק מיט אלי מיין
גלידה: און זעהט ווי דר בן אדם פאלט אויף איין שטיק ליים אנדר
און איד בין גזונט און שטארק און גיפרישט: זעהט פון דר מיתה א
דר בן אדם איז נישט: און זאגט צו ישראל געמט אייך איין מש

פון מיר איך בין דר משה דס מיין פנים האט גלייכט אלץ דיא זון און
 לקנה : דאך בין איך ערשט אין גרויס סכנה : איך בין דער משה דר
 וואס האט אויס גיהאקט די לוחות אונטער רעם בסא הכבוד אויש גאר
 פניקיל און השי האט גואגט דיא פסולת זאל זיין מיין און פון דעם בין
 איך אזו איין עושר גווארין גאר אן צער אונ פייין : איך האב דאך
 זייער פיל פאר מעג דאס איך קאן מיר מיין געלד אפ וועגן : עם
 קאן מיר אויך ניט העלפן פון דער גאנצער וועלט דאס געלט אונ מוז
 אנוועק גיין פון דער וועלט : מיין עשירות קאן מיר ניט ביי שטיין און
 מוז פון דער וועלט אנוועק גיין : און זאגט ווייטער ווער איך מיר אין דיא
 גאנצער וועלט גלייך : בין איך דען ניט איין גבור און איין חכם און
 רייך : דאך דיא גבורה און חכמה און עשירות דיא גרושי מעלות אלי
 דריי : זיי קענן מיר ניט ביי שטיין אז אויך זאל זיין פון דר מותה פרייא :
 מיין זכות איז צו ששים רבוא ישרץ ביי גשמאן אז זיי זענן אום מצרים
 גגאנגן און ווס איך הב גוואלט הב איך גקאנט דר לאנגן און היינט אז
 מיין צייט איז גקומן קען איך מיר אריין קיין עצה ניט געבן : און מוז
 קומן פון מיין לעבן : מכל שפן איר ישראל איד זאלט איך בדענקן און
 זאלט אן אייער מיתה גרענקן השי וועט אייך ניט שענקן לאז אייך
 אימיר אייער מיתה פר די אונן פיר שטיין ווערט איר גוויס ניט בגערן
 און דעם שלעכטן וועג צו גיין :

און זאגט רבשע ווען איך בין ניט זוכה צו קומן אין א- אריין גיב
 מיר לכל הפחות אז איך זאל אין חוץ לארץ זיין : זאגט הקביה
 א משה איך קען דיר דס ניט געבן : דען זונשט וויא זאלסטו דען תחית
 דמתים דר לעבן : אוה זעלטן די מתים אין חוץ לארץ שופר של משה
 ציט הערין און זאלן רוסטיג לעבדיג ווערן דרום מוסמו משה אין דר
 ערד אריין גיין אז פון דין זכות וועלן די מתים אין דער מדבר אויף
 שמיין :

ויאמר משה זאגט משה רבשע לאז מיר גלייך זיין צו איין פייגלי
 וואס טיט איין גאנצן טאג נאך שפיו שוועבין און בייא
 דער גאר קימט זיא ווירד אין איר געסט מיט דען שפיו וואס זיא
 האט אן גיבט אויף ווייטער צווא האבין זיא אויך וויל איך נאך לעבין
 און

און דיר פיל דיין : דען דיני מצות וענין מיר פיל זיסר וויא דאס האניק
 וואס קומט פון דיא בינין : דען אויך יענר וועלט איז דאך נישט דא
 קיין מצות און קיין גבאט : נאר וואס דיא צדיקים זיין זיך משתעשע
 מיט דיר גאט : האסטו דען אויף דער וועלט איין גטריי ארין קנעכט
 וויא איך דער זאל בעסר דיין דיר : עם איז מיר ויער אנגסט אינ לייך
 דאס איך זאל ווערן פון דיני מצות אפ גשייר : דא זאגט השי צו משה
 משה וואס קומט דיר ארויס פון דיני מצות פיל רייד : איך קאן ניט ברעכין
 מיין שבעה און רייד : און מיני מדות דארפסטו ניט קלערין : און
 קאנסט דאס אויך ניט שטערין : איך ווייס וואס איך טוא : און דרום
 מוסמו גיין אין דין אייביג ווא : נאך דעם זאגט הקביה צו גבריאל
 ליבר דינר דוא מיין : זאלשטו דיא נשמה פון משה פאר איין קרבן
 מקריב זיין :

זאגט גבריאל דאך משה איז דאך גרוסי נסים ונפלאות גשעהן
 וויא זאל איך דעם צער פון דעם צדיק צו זעהן : זאגט
 הקביה צו מיכאל ליבר דינר דוא מיין זאלסט דיא נשמה פון משה פר
 איין קרבן מקריב זיין מיכאל דער בעט הקביה אז משה זאל פון זיין
 מיתה זיין גגען און משה זאגט ווייטער צו ישראל ווען עם ניט אנדרשט
 קען גשעהן דא וועט איר דורך מיר אין ארץ ישראל תחית המתים
 האבין צו זעהן אונ על כל פנים אז איר וועט קומן מיט יהושע אין ארץ
 ישראל אריין זאלט איר מיר לטובה מזכיר זיין : וואול צוא אייך און
 זייט ווייטער פרום אונ גוט און פאלגט אייער רבי יהושע דעם ליבן
 הצור תמים פעלו האט משה צו גאט גגעבן : און האט תיכף ווייטער
 גזאגט ער זאל אים דען איינציגן זונד מוחל זיין פאר זיינס לעבין : און
 ער זאגט משה צו דיא ישראל אז איר וועט אין ארץ ישראל אריין קומן :
 און וועט האבין דאס לאנד אפ גנומן : זיא זאלט איר אן מיר גאר
 דענקן אפר ניט צו בענקן : נוא איך מוז שוין באלד שטארבין : און
 דורך מיר וועט איר דאס לאנד ארבין : דיא ישראל מואן וויינין און
 שרייאן משה משה לעבין די שטארבסט וואס ווערין מיר היינט טאהן
 משה זאגט אלי גיסים וואס אייך וואר גשעהן איז ניט פון מיין זכותים
 וועגן נייארט דר זכות פון די אבות וואס ער האט צו גזאגט אז ער זאל

ד נעבודם לאנד נאר איר זאלט אופ אים האבין איין בפתח ווייל איר
וועט לעבן. וואו צו איך וואס פאר איין ניסים ווערן איך גשעקן און
בענשט כל ישראל מיט גרום ווייגן און זאגט צו זיי באלד וועט איר
של אגין ל"א מלכים און ער דעקט זיך צו זיין קאפ מיט אש אז איין אכל
און ער בעט צו גאט און זאגט:

רבוש'ע דיא פיס וואש זענין גינגאנין פון דיר צו פרעה אין שלח
זיין זאלן ניט גיין אין א"י אריין דיא הענד וואש האבן גמאן
ווינדר פאר פרעה מיט דעם שטעקן די זאלן די פירות פון ארץ ישראל
ניט נעמן צו עסן וויאזויא דר גוף זאל ניט אין א"י קענין אריין גיין:
הקב"ה זאגט צו דר נשמה די נשמה ווי לאנג וועסטו נאך אין דען גוף
של צדיק בלייבן נאך ווילסטו זיין אין עולם התחתון. וואס איז איימל
צער און ליד. איך וועל דיר ברענגן ארום ארבען ווי עש איז איימל
שמחה און פרייד. דיא מיתה פון משה איז גוועזן ביום שבת קודש.
אזו זאגט ער צו כל ישראל מיני לביע קינדר ניט וויינט דען היינט איז
שבת קודש און איר ווערט מיד בשלום אין ארץ ישראל זעהן לעתיד
לבוש:

נורא רבותי דר מאנט איך ווש פאר איין גשרייא און גוויין דארטן איז
גוועזן און אז מיר וועלן זיך דר מאגן דר אן אזו קערן מיר אופ
צו קלאגן און צו וויינין: משה זאגט רבוש'ע דו זאלסט מיין זינד אופ
שרייבן: צו וויסן פון ווס פאר איין זינד וועגן איך מוז אין דר מדר בלייבן
דס עס זאל אימלכר וויסן אז איך האב קיין גרעסרע עבירה גמאן אופ
צו ראזן וויסן אמליכן דס הקב"ה טוט ניט אפילו איין קלייני עבירה
שענקן בבז זאל אמליכך מענש זיך בצייטן ברענקן און זגט רבוש'ע
עס איז איין מישל פון צווייא ווייבן אייני הט דס עסן של עכט גקאכט
אין די אנדרי אשה הט זנות גטריבין די ערשטו מוט דעס מאן בעצמן
לאז אמליכר וויסן מיין חטא צו זאגן ווארום דו האסט מיד מאן ארויש
יאני איר בעט דיר הענג מיר אן איך פכת אופ מיין האר אז מען זאל
וויסן וואס פאר איין חטא איך הב גמון. און לאז אמליכר לייגן מיין פכת
אז מען זאל וויסן אז איך הב ניט מזנה גוועזן גיארט לאז אמליכר וויסן
פאר וואס דו האסט מיר ארום גיאנט. ווייל איך הב דס עסן של עכט
גקאכט

און בעט אופ משה לאז מיין חטא אופ גשריבן זיין אז אמליכר
זאל וויסן ווארום איך קום ניט קיין ארץ ישראל:

משה דר זערט די צייט פון דר מיתה איז שון גאהנט בעט ער בל
ישראל מחילה זיין זאלן אים מוחל זיין און זאגט און איר

קינדר ישראל איך הב איך פיל מאל מצער גוועזן אונז אופ איך
זאגט שמעו נא המורים און דרום בעט איך איך זייט מיר אלץ מוחל
בייא מיין לעבן. איך הב פיל מאל גבעמן צו הש"י פאר אייך און ער
הט מיר גמאן מיין בקשה צו גלייך איר האט דורך מיר וויינער פיל מאן
גניסן ווען עס איז אופ איך גוועזן איינגור האב איך עס מאכט מיט מיין
תפלה צו רייסן דו מיין ליבד תלמיד יהושע דו זאלסט זיי פירן אין רעכטן
וועג דורך דיר וועלן זיי לעבן אין א"י ביל יארן און טעג אבר ווען זיין
וועלן חס ושלום דעם וועג פאר דארבן וועלן זיי פאר טריבן ווערן פון דס
לאנד וואס דו וועסט זיי מאכטן ארבען איר זאלט מיני רייד הינט הבין
פאר ווען איר ווערט מיד וזכן הער אין היין אבר איר
ד בין און מיין גצעלט וועט איר מיד ניט גפונן דען
די מלאכים הש"י דינן: לעבט איר זי אין שמחה
איר טוא מיר שון פון איך אפ שידן. נוא משה
ון ישראל אויעק און גייט אין זיין גצעלט און וויא
היין דא קומט הש"י מיט די דריי מלאכים וואס צו פאר איר
גמעלט. און משה לעגט זיך אופ זיין בעט אנדר הש"י שמעלט זיך
ביי אים צו קאפן דר מלאך מיכאל אופ דר רעכטי זייט און דר מלאך
גבריאל אופ דר לינקי זייט און דר דריטר מלאך מיט צו פיסן שמיין
משה דר צדיק מיט זיך זייני פיס אום צייט. און מיט זייני הענד אופ דס
הארץ לייגן און הש"י בכבודו ובעצמו מיט אים איין קיש אין זיין מויל
וואס הט פון דר מצרית ניט וועלן זייגן. און זאגט איך קיש דס כשרה
מויל וואס הט מיט מיר פה אל פה גרעט אזו איז זיין הייליגי נשמה אום
גנאנגן היין און פיין אופ זיין פשר בעטימיר תיכף הט הקב"ה אן גהובן
צו קלאגן און זאגט ולא קם כמשה ער זאל אופ אזו נביאות זאגן אז
משה תיכף זאל אים וואר דיא נשמה אום זיין בהאלט אים הקב"ה
בכבודו ובעצמו אליין. יהושע וויינט און שרייט מ'מיין ליבד ד'בי אופ

פמרת משה שם עולם

די היכל און ערד די האבין אן גרויבן מיט אים **האבין צו זיין אין בת**
 קול און פון היכל אראפ גוקומן אז די נשמה פון משה רבינו דאס קרבן
 נבבחה ובעצמו אן גנומן: און איר כל ישראל איה זאלט מתאבל זיין
 על מיתת משה און ער איז מוזמן לחיי עולם עם נשמתו: **אין חסיד אין**
נאמן ביתו לא קם בישראל במשה עוד נביא ומביא את תמונתו: און
 דס בת קול זאגט הקב"ה האט אליין זיין מיתה צו גועהן ער הט אליין
 גקושט דס פשרה טייל און עם און באד זיין מיתה גשעיהן: **אין הקב"ה**
דע גלאזט די כשרה נשמה ארוף גיין: און דעם גשען גוף אינעם שמיין:
 די ערד גייבט אן צו שרייאן תורה צוה לנו משה: **די היכל שפראכט**
צדקת יי עשה ומשפטו עם ישראל: און הקב"ה זאגט לא קם עוד
 נביא בישראל במשה און אמליכר מיט זיין פסקאן: **און כל ישראל**
און היכל און ערד האבן אן גרויבן צו זייען און צו קלאגן: השי"ת הט
 זיך אליין מיט זיין גשען גוף מתעסק גווען און עם זייסט גיט קיין מענטש
 זיין מקום קבורה און ווי אין דר תורה שמיט גשריב זיך דע איש את
 קבורתו דרום אמליכע מוסר זאל בעמין מאן און נאך: **אין איר**
האבין און איין קונד און דר וועלט גבראכט: וואו **די און**
מוסר און יענר וועלט: און זיי האבין און איין קונד: **אין פר זיי בעסר**
וויא אלפי אלפים געלד:

זיין ליבע רבוחי לעבן זעהט ווען דער משה רבינו האט און מיט זיין
 מיתה פיר גהאט צו מאן: פשיטא זאל אמליכר מענטש זיין מיתה
 פיר דריסן און אימליכר מענטש זאל זיך געמן צום הארץ ווען משה דר
 הט גוויסט בודא אז ער וועט האבן עולם הבא און הט ער זיך פארט
 גפארבטן פיר דעם מלאך המות און וויא אובין אין ספר גשריבן שמיט
 דרום זא אימליכר מענטש מראכטאן ער מוז דאך שטארבן און ווערט
 דעם מלאך המות גוט אנגגיין: **בכך זאל אמליכר מענטש מתפלל זיין**
צו השי"ת און געד און באד זאל משיח קומן במחנה און עם זא מקיים
ווערן בלע המות לנוח: און דר מלאך המות זאל פיר דארבן ווערן דר
 זכות פון משה רבינו זא אונז ביי שמיין: **אין מיר זאלן אין הייליגן לאנד**
זיין און אימליכר זאל אום לעבן זייני מען: **דרויף וועלן מיר זאגן**
אמן סלה:

די חסידים הילפונשלם שבה לאל מורא עולם
 והאבות שבע
 וירושלים